

✻ آرایش ✻

مردم امروزه آن اندازه که با آرایش و خود سازی علاقه دارند بصحت و تندرستی و اخلاق و کردار نیک علاقه ندارند . آرایش هم اگر مطلوب باشد باین قیمتی که امروزه میخرند ارزش ندارد معلوم است که از خود نمائی و شهوت پرستی هم غرضی ندارند گویند سقراط بزنی که زینت کرده که بتماشای شهر رود گفت گمان من این است که بتماشای شهر نمیروی بلکه میروی شهر تو را تماشا کنند . بر همین اندازه لازم است که در وضعیت لباس طوری رفتار کنیم که مورد استهزاء دیگران واقع نشویم و بیش از این رنج بیهوده و گرفتاری بیفائده است بلکه غیرت و حمیت را از میان خواهد برد

پیغمبر اکرم در برابر آب میایستاد و لباس خود را پاکیزه میکرد ولی این مطلب غیر از این است که کسی ابرو و مژه و گونه و لب و سوراخ های بینی را بترکیبات گوگرد و روی و جیوه و امثال آن سیاه و سفید و سرخ کند . هیچ چیز برای آب و رنگ بدتر از استعمال این دواها (توالک ها) نیست اگر چه چند ساعتی صورت ظاهر را آرایش میدهد ، ولی بزودی اثرش زائل و آب و رنگ طبیعی بدن را نیز با خود میبرد . زیانهای صحتی این دواها را مخصوصاً مجلات علمی بسیار تذکر داده اند ، ولی افسوس که اینان حاضرند صحت خود را فدای این خود سازی کنند ، در صورتی حفظ جمال که منظور اصلی از آرایش است فقط بسته بوسایل طبیعی است آب ، نور هوا ، آفتاب بترتیبی که در این مقاله نگنجد سلامت نفس و نشاط هم در زندگی یک درخشندگی مخصوصی بقیافه میدهد و بعکس غم و اندوه و خشم و غضب و حسد و کینه و کلیه آلام روحی صورت را کدر و کربه مینماید

بالاخره کسیکه میخواهد از نعمت جمال برخوردار شود باید متوسل
باسباب طبیعی شود تا صحت و جمال را با هم بدست آورد؛ نه باین
وسائل معموله تا در نتیجه هر دورا از دست بدهد.

این ها خارهائی است که در جلو راه زندگی ما ریخته و عبور
از این راه سخت پر پیچ و خم را سخت تر میکند. البته اگر نویسندگان
محترم چنانکه باید دیگران را بمفاسد این اعمال آگاه کنند، بی نتیجه
نخواهد بود. با این حال باین موضوع که قسمت مهمی از مال و
آسایش و وقت ما را ضایع نموده کمتر توجه نموده اند. مجله های یون
که همواره مطالب سودمند و عام المنفعه را مورد بحث خود قرار
میدهند مفاسد این کار را نیز چنانکه باید بیان نموده و چیزیکه بیشتر
بر خورسندی ما افزوده متحدالمالی بوده که اخیراً از وزارت جلیله
معارف بتمام دبستانهای دخترانه و پسرانه ابلاغ شده که در اینجا برای
آگاهی خوانندگان این قسمت را مینگاریم

ماده ۱۷ - استعمال زینت و اشیاء تجملی و قیمتی برای
شاگردان ممنوع است و در دبستانهای دخترانه لباس شاگردان
باید در نهایت سادگی باشد (این توجه وزارت جلیله معارف به
اوضاع محصلین بما نوید میدهد که پس از این محصلین ما علم و تربیت
را با یکدیگر میاموزند، بهکس زمان گذشته که در نتیجه تحصیلات
ناقص خود اخلاق و تربیت را که اساس زندگی است از دست میدادند
مدرسه محل اجتماعی است که اطفال طبقات مختلفه در او هست
اگر آن ثروتمند بخواهد باندازه و ثروتش طفل خود را آرایش کند
دیگران هم از جهت حس رقابت میخواهند خود را باو برسانند او
هم از جهت اینکه میخواهد با دیگران امتیاز داشته باشد باز بر آرایش خود
میافزاید بالاخره هم هیچکدام بمقصود خود نخواهند رسید مخصوصاً
برای اطفال که حس رقابت و هم چشمی در این گونه امور بیشتر دارند

پس باید در اول کار ثروتمندان از این خود نمائی ها دست بردارند و زندگی خود را ساده و بدون آرایش کنند تا دیگران هم بر اثر آنها بیایند. زیرا این کار در نظر مردم برای آنها نقص نیست بلکه همه کس آنرا می پسندد و حمل بر بزرگی طبع و مناعت نفس آنها نمایند از این جهت ثروتمندان و بزرگان باید در این کار پیش قدم باشند چنانکه امیرالمؤمنین علی (ع) وقتی یکی از اصحابش را طلب کرد و او را پوشیدن لباس کهنه و ترک دنیا ملامت نمود او عرض کرد پس چرا شما خود این طور زندگی میکنید؟ فرمود من امیر هستم باید این لباس را پوشم تا تنگی و فقر بر فقرا آسان شود وقتی که فقر و بدبختی رو آور شد هر کسی بسهم خود از او بهره میبرد پس باید هر کسی بقدر قوه خود در دفع او بکوشد بلکه در غیر این هنگام هم نباید اقتصاد را از دست داد، چنانکه در جنگ عالم گیر که پول مانند سیل بطرف امریکا سرازیر بود در ممالک متحده جمعیتی تشکیل دادند که بر خود حتم کردند، ساده ترین لباس را پوشند در صورتیکه اعضاء این جمعیت از ثروتمندترین مردم آنجا بودند برای همینکه فقراء و متوسطین پیروی آنان را کنند در خاتمه باز هم میگویم که همانطور که اسراف در لباس مذموم و ناپسند است همچنین نباید طوری رفتار کنیم که مورد استهزاء دیگران واقع بشویم بهمین جهت دین اسلام لباس شهرت را حرام کرده. چنانکه مردی بحضرت صادق عرض کرد که شما میگوئید: که علی ابن ابیطالب لباس زبر میپوشید و جامه او چهارده درهم ارزش داشت؛ پس چرا این لباسها را در تن شما می بینم فرمود که علی آن لباس را می پوشید در هنگامیکه پوشیدن آن لباس عیب نبود اگر آن لباس را امروز کسی پوشد انگشت نما خواهد بود پس بهترین لباس هر زمانی لباس اهل همان زمان است

ع . علوی طالقانی